

ЛІКУВАННЯ ЯТРОГЕННОГО АБСЦЕСУ КОНЯ З ВИКОРИСТАННЯМ БУТОРФАНОЛОВОГО НАРКОЗУ ПОТЕНЦІЙОВАНОГО МЕДЕТОМІДНОМ

Зайка П.О., кандидат ветеринарних наук, доцент, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0321-4795>

Кочевенко А.С., асистент кафедри ветеринарної хірургії та репродуктології, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6884-8137>

Кантемир О.В., кандидат ветеринарних наук, доцент, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

ORCID <https://orcid.org/0000-0003-1768-0121>

Сучасні умови, в яких повинен працювати ветеринарний лікар, є досить важкими. Стресові ситуації для тварин і людей (пандемія Covid-19, військові дії) спонукають до активного перегляду та оптимізації багатьох процесів, впровадження інноваційних рішень для забезпечення якісного надання ветеринарних послуг.

Особливо складним завданням для ветеринарного спеціаліста є робота з кіньми. Тварини з активними захисними реакціями, особливо під впливом стресу вимагають особливої обережності для запобігання самотравмуванню і виконання умов техніки безпеки для лікаря.

До клініки звернувся власник коня з приводу невеликого набряку у верхній ділянці середньої третини шиї. Оглядом було встановлено, що у верхній третині шиї присутній абсцес, який має норицю, через яку гній витікає назовні. Опитуванням власника було встановлено, що декілька тижнів тому тварині ін'єкційним шляхом вводили вітамінні препарати, після чого спостерігалася підвищена больова реакція в цій ділянці, тварина неприродно тримала шию, з обережністю повертала голову, неохоче приймала корм та воду. Після огляду було прийнято рішення: провести інструментальне дослідження нориці за допомогою пуговчатого зонду на наявність схованих ходів та глибини раньового каналу. А після обстеження розітнути абсцес в нижній його частині та лікувати як гнійну рану.

Первинна фіксація тварини здійснювалася за допомоги узди та накладання закрутки на верхню губу.

Для обмеження захисних реакцій і знеболення тварини було обрано потенційований наркоз. Підшкірно ввели 4 мл. 1 % розчину атропіна сульфату. В якості засобу нейролептичної премедикації використовували «Медісон» 0,1 % розчин медетомідину в дозі 0,2 мл на 10 кг живої ваги тварини внутрішньовенно, повільно. Через 10 хвилин внутрішньовенно ввели препарат «Реланія» 1% розчин буторфанолу в дозі 1 мл. Виражений знеболювальний ефект проявився через 7 хвилин і тривав на протязі 30 хвилин. Тварина стоїть. [1,2] Звертали увагу на зміну частоти пульсу та дихання, поведінки тварини. Загальний седативний ефект — близько трьох годин, що обов'язково треба брати до уваги в післяопераційний період [3,4].

Абсцес розітнули таким чином щоб був самовільний вихід ексудату, та додатково був поставлений пасивний дренаж у вигляді трубки від інфузійної системи, який був видалений на п'яту добу. Місцево використовували антибіотик «Комбікел ПД 40» в дозі 5 мл на 40кг маси тіла у вигляді коротких новокаїн-антибіотикових блокад, новокаїн вводили із розрахунку 0,5 мл на 1кг маси тіла ін'єкції антибіотик та новокаїн змішували в одному шприці та вводили навколо абсцесу на відстані від останнього 5-7 сантиметрів. Ці блокади проводили з інтервалом 48 годин так було виконано три блокади. В порожнину вводили підігрітий до температури тіла «Левоміколь» в дозі 10 мл щоденно. Протягом тижня ексудація припинилася почався процес регенерації та рубцювання.

Бібліографічний список

1. Heather K Knych University of California, Davis, Haley Casbeer University of Prince Edward Island, Dan Mckemie University of California (2012) Pharmacokinetics and pharmacodynamics of butorphanol following intravenous administration to the horse February 2012 Journal of Veterinary Pharmacology and Therapeutics 36(1) DOI:10.1111/j.1365-2885.2012.01385.x
2. Tim Bouts, D.V.M., M.Sc., Dip. E.C.Z.M., Joanne Dodds, V.N., Karla Berry, V.N., Abdi Arif, M.V.Sc., Polly Taylor, Vet. M. B., Ph. D., Dip. E.C.V.A.A., Andrew Routh, B. V. Sc., Cert. Zoo. Med., and Frank Gasthuys, D.V.M., Ph. D., Dip. E.C.V.A.A. (2014) Detomidine and butorphanol for standing sedation In a range of zoo-kept ungulate species
3. K.W. Clarke, G.C.W. England, L. Goossens (2016) Sedative and cardiovascular effects of romifidine, alone and in combination with butorphanol, in the horse Department of Large Animal Medicine and Surgery, Royal Veterinary College, Hawkshead Lane, North Mymms, Hatfield, Hertfordshire, UK Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH, P.O. Box 200, D-6507 Ingelheim, Germany Available online 9 December 2016, Version of Record 9 December 2016.
4. Stina Marntell, Anna Edner, Pia Funkquist, Karin Morgan (2009) Effect of sedation with detomidine and butorphanol on pulmonary gas exchange in the horse Görel Nyman, corresponding and Göran Hedenstierna Acta Vet Scand. 2009; 51(1): 22. Published online 2009 May 7. doi: 10.1186/1751-0147-51-22 PMID: 19422714

УДК 636.09:616-07:616.12-008.1:636.7

ПРОБЛЕМАТИКА ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ КАРДІОРЕНАЛЬНОГО СИНДРОМУ У СОБАК

Замошніков В.О., аспірант кафедри внутрішніх хвороб і клінічної діагностики тварин, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Боровков С.Б., кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри внутрішніх хвороб і клінічної діагностики тварин, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3021-2410>

Кібенко Н.Ю., аспірант кафедри внутрішніх хвороб і клінічної діагностики тварин, Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Проблема взаємин «серце-нирки» надзвичайно актуальна у сучасній ветеринарній медицині у зв'язку з високою поширеністю хронічної хвороби нирок у свійських тварин, зокрема собак, з одного боку, та епідемією серцево-судинних захворювань – з іншого.

Серцево-судинні захворювання та урологічні захворювання мають значні патогенетичні взаємодії один з одним. Наприклад, ниркова недостатність може спричинити порок мітрального клапана, його трансформацію або застій крові, лівошлуночкову регургітацію. Цей вплив серцево-судинної системи на нирки відомий у ветеринарії як «кардіоренальний синдром».

Актуальність роботи. Постановка діагнозу захворювання нирок чи серцево-судинних захворювань потребує урахування інформації, отриманої з кількох джерел. Звернення зі скаргою, історія хвороби та клінічні методи обстеження можуть насторожити ветеринарного лікаря та вказати на те, що нирки, серце або судини заслуговують уваги та подальшої, більш детальної діагностики. Аналізи крові та сечі, неінвазивний вимір артеріального тиску, рентгенографія та ультразвукове дослідження є загально доступними діагностичними методами при захворюваннях нирок та серцево-судинної системи. Точна діагностика та